

Het kan zo veel mooier...

door: dr. Alex Klein

De mens is zo haar lichaam, zo verweven, zo vastgebonden,
maar waarom verzorgt de mens haar lichaam dan niet beter?

De mens is zo haar zorgen, zo doorwrocht, zo in verwickeld,
maar waarom laat de mens haar zorgen dan niet los?

De mens is zo haar ziektes, zo kwellend, zo onder gebukt,
maar waarom maakt de mens haar ziektes dan niet beter?

De mens is zo haar dood, zo angstig, zo kleinerend,
maar waarom houdt de mens zich vast aan iets dat eindig is?

De mens is zo gelovig, zo afhankelijk, zo zoekend,
maar waarom vindt de mens haar redding niet in zichzelf?

De mens is zo eigen-wijs, zo overtuigd van haar weten,
maar waarom luistert de mens niet naar betere voorstellen?

De mens heeft zo veel schoonheid, waarheid, inzicht liefde en eeuwigheid,
maar waarom kan de mens haar ware aard niet omarmen?

Want de mens is haar ziel, niet haar lichaam;
haar zorgen en angsten maken haar ziek,
haar 'weten' en religies verbergen haar herkomst
en troebleren daarmee haar toekomst.
Want de ziel is oneindig en voor altijd
van Goddelijke afkomst, uit hemelse geborgenheid,
met alle macht, pracht en kracht van dien.

Geen mens is gelijk, ieder uniek in schoonheid en toch
zijn alle mensen gelijk, allen anders en ook hetzelfde.
De ene mens kan dit, de ander kan weer wat anders;
zelfstandig in afhankelijkheid van elkaar.
Zonder de ander is één mens niets, samen
maar niet in harmonie: niet met zichzelf,
die ander noch met haar leefomgeving.

Waarom is de mens haar lichaam en niet haar ziel?
Omdat haar weten en religies haar ware aard en oorsprong
onvolledig interpreteren en uitleggen, waardoor de mens
haar ware macht, kracht en pracht niet ziet noch omarmt,
maar angst heeft voor de dood, ziektes en zorgen,
haar toekomst in de eeuwigheid in verdoemenis denkt,
terwijl iedere ziel na het lijfsafscheid thuiskomt in de hemel,
omarmt door het licht en de liefde, waar ze vandaan komt
en ook weer naar terug keert en wat ze ten principale is.

Licht en liefde, niet angst en ziekte;
liefde en licht, niet verdeeldheid of superioriteit;
liefde en licht, niet tijdelijk en eindig, maar
licht en liefde, in verbondenheid tot in de eeuwigheid.